

DEO OPTIMO MAXIMO
UNI ET TRINO,
VIRGINI DEIPARÆ, ET S. LUCÆ
Orthodoxorum Medicorum Patrono,

QUÆSTIO MEDICA,

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS mane discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis vigesimâ-quintâ Februarii anni M. DCC. XXXIV.

M. ANTONIO-NICOLAO GUENAULT,
Doctore Medico, Præside.

Utrum aliquando Catharsis, *præcipuum* Hæmoptysis *Remedium?*

I.

ULMO spiritalis anthlia, spongiosum sanguinis aerisque receptaculum, viscus, si non princeps, saltem patricium, in œconomiâ animali non uno fungitur officio. Multiplicem sustinet provinciam in rebus maximis strenuus naturæ administer. Hic summus sanguinis Artifex, & quasi perfector operis, chylum proximè affluentem, peregrinum adhuc & originis suæ nimis memorem, comminuendo

terendoque, penitus immiſcet ſanguini, & civitatis jure quaſi donatum, domeſtico liquori conſociat. Hinc uterque fœdere junctus plus quam maritali, in cæteras abit partes, diverſam illam humorum ſobolem procreaturus. Ipſe pulmo, dum cæteræ partes communi alluvie irrigantur, ſuum ſibi habet alveum ſanguinis, & eo quoque nomine, præcipui juris eſt. In hoc verò vitam adjuvat maximè, quod homini nato ſpiritum ducere neceſſe ſit. Pulmo autem reſpirationis organum. Hujus fabricam introſpice, quid potuit ad reciprocandam animam excogitari aptius? intuere ſubſtantiam, quid mollius & excipiendo aeri opportunius? Facit autem illa raritas & mollitudo pulmonum ut levi momento diſrumpantur. Ruptis vaſis, emicat ſanguis, qui eò quaſi in officinam quamdam ſuam confluxerat; indè morbus quem Græci *αἱμόπτυσιμ* vocant. Pro variis ſymptomatibus varius eſt; accedit interdum febris, inflammatio, dolor, tuſſis; hæc verò tam diverſa morbi facies à diverſa vaſorum aut ipſius ſubſtantiæ pulmonis diſruptione repetenda. Præcipuum autem *hæmoptyſis* remedium, quod ipſius cauſam quamcumque tollit.

I I.

GENUINAM hujuſce morbi deprehendere cauſam, tanti eſt, quanti noſſe genus hoſtium quibuſcum bellum geras. Varii morbi variis quaſi expugnantur machinis. Idem omnibus proponere remedium, circulatorum eſt, qui uno pugione omnes confodiunt. Oritur *hæmoptyſis* ſæpè à nimiâ ſanguinis mole, nimioque ipſius impetu, vaſa Pulmonum diſtendentis ultrà modum & diſrumpentis. Interdùm vehementioris tuſſis improbitas, Pulmonem ita concutit, ipſiuſque vaſa ita conſtringit, ut compreſſus ſanguis è carceribus erumpat. Nonnunquam ſeroſa humorum colluvies, pituitaque ſalſior, vaſa Pulmonis ipſamque ſubſtantiam vellicat & corrodit. Quin etiam ſi quando primæ corporis viæ à materiâ morante nimis diſtenduntur, earumque partium glandulæ tardis infarciuntur humoribus, tunc præcluſum ſanguis vix molitur iter, ac non-niſi ægrè ex aortâ inferiori, per ejus ramos, intrà abdominis partes dimittitur; hinc alvi libero aditu excluſus faciliorem rapit viam, & in cæteras corporis partes, nec-non in Pulmonem invehit ſeſe inſolentiùs. Hoc impetu tam procaci vaſa ultrà modum intumeſcunt, pulmonis verò canaliculi nullo

aggere muniti, nullo adminiculo fulti, eò faciliùs dissiliunt; quòd ubi evenit, hoc maximè modo compescas *hæmoptysim*, si ea quæ in abdomine segniter desident, aut Pulmones acriter dilacerant, ejicias.

III.

AD exemplum Naturæ fingere sese debet Medicus. Hæc illi magistra est; hanc ut reparet afflictam, valentem oportet imitetur: illa autem egregia consultrix & medica Princeps, ut morbos aut arceat aut expellat, malignos humores sedulò segregat à salubribus. Hanc operam ipsa assiduè meditatur, quædam per anum extrudit, alia exstillat per renum canales, multò plura per cutis poros egerit, quæ quidem omnia non-ne purgandi totidem genera sunt? Purgationis nomine nunc tantùm utimur, si per primas corporis vias fiat emissio: fæcem illam insalubrem, si per os remedia propellant, *Emetica*; si per anum, *Catharctica*, vocantur. Id autem agunt, ut residem in canalibus materiam eliminent & expressas strenuè glandulas, eo, quo turgent, humore exonerent. His duobus magnam interdùm vim habet in *hæmoptysi Cathrasis*, dùm latentes mali causas amolitur.

IV.

EA demùm legitima curatio est, quæ & ratione & experientiâ nititur. Præcipuus rerum explorator *Hippocrates*, nostram hanc, quasdam *hæmoptyses* sanandi methodum, testimonio suo comprobat: quandoquidem ipse libro *de intern. affect.* præcipit ut adhibeatur *Catharsis* ad eas *hæmoptyses*, quæ à salsâ pituitâ oriuntur, aut ab humoribus qui in abdomine interclusi, ad superiora, ut ait, *resiliunt*. Hippocratem secutus est *Fracastorius*. Neque minore consensu approbata *Catharsis*, ad sanandas *hæmoptyses*, quæ ex viscosis fœculentisque humoribus originem ducunt. Quippe injusto onere liberatum abdomen & quasi detersum, sanguinis rivos admittit abundantiùs: abit à pulmonibus partibusque cæteris sanguinis iniqua moles, neque jam eruptionem minatur, & id quidem experimentis & consiliis comprobavit *Ballonius*, in Facultate Parisiensi Doctor peritissimus.

L. 15. C. 15. de curatione hæmop. à diabrosi, vel à capitis vitio.

Epid. lib. 1. p. 26.

V.

UT in curandis morbis, non ratione sed fortunâ duci, Medico prorsùs indignum est; ita eamdem ubique viam præfactè sequi periculosum imprimis. In *hæmoptysi* plerùmque præcipitur venæ sectio, quia plerùmque ab ipso sanguine vis morbi proximè gignitur. Sed quædam sunt *hæmoptysis* genera, quæ sanguinis emissione minimè coerceas, cùm ex aliis quibusdam oriantur causis, quas sanguis avehere secum nequaquam possit. *Perperam Medici* (inquit
B... de aff. pect. n. 74. *Ballonius*) *qui ubi primùm aliquem hæmoptyicum vident, illum frequenti venæ sectione fatigant*: quin etiam consideranda venit anni tempestas, sexus, ætas, ipsiusque corporis temperatio, quæ
Hip. Lib. 6. Epid. sect. 3. quidem omnia, ex *Hippocrate*, sæpissimè venæ sectionis impedimentum afferunt in *hæmoptysi*. Interdùm, ubi *hæmoptysis* à saburrâ humorum infrà diaphragma oriebatur, purgantibus drasticis, helleboro scilicet nigro, peplio, &c. utebatur divinus ille senex,
Comm. in coact. Hip. non inopiâ meliorum, sed delectu, inquit Duretus, splendidissimum Scholæ Parisiensis Medicinæ lumen.

Ergò aliquando Catharsis, *præcipuum* Hæmoptysis *Remedium*.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Achilles-Franciscus Fontaine.	*M. Ludovicus-Maria Pousse.*	*M. Alexander-Petrus Mattot.*
M. Joannes-Baptista-Ludovicus Chomel.	*M. Antonius Casamajor.*	*M. Petrus-Joannes Burette, Professor Regius, & è Regiâ Numismatum Academiâ.*
M. Hyacinthus-Theodorus Baron.	*M. Raymundus de la Riviere.*	*M. Petrus Marais.*

Proponebat Parisiis ADRIANUS MALAVAL, Parisinus, Baccalaureus Medicus, A. R. S. H. 1734. à sextâ ad meridiem.

Typis QUILLAU, Universitatis & Facultatis Medicinæ Typographi, 1734.